

GODSDIENST - HEMELVAART

28 mei 1954

Goedenavond vrienden,

Ik moet natuurlijk vanavond weer beginnen met u te vertellen dat wij niet alles weten, wij zijn niet alwetend. Dat is natuurlijk erg lastig dat we niet alles weten en dat we u niet als een evangelie precies kunnen vertellen hoe nu alles definitief in elkaar zit, maar we zijn uiteindelijk niets anders dan medereizigers op dezelfde weg, die misschien één pas verder zijn. Wij zien de zaak een beetje anders, wij weten iets van wat u nog niet weet en daar blijft het bij.

Nu kunnen we natuurlijk ook wel een hele hoop vertellen wat volgens ons juist is, maar is dit werkelijk juist? Dat is ook al weer heel erg moeilijk om dat vast te stellen en daarom verzoek ik u hiermee rekening te houden, dat wij ook fouten kunnen maken. Wanneer u dit goed in uw oren geknoopt heeft, dan zult u het zeker met mij eens zijn dat het verstandig is om zelf na te denken en ik reken er dan ook op dat u dat zult doen. Alle onderwerpen en vragen die we behandelen daar kunt u dus over spreken zoals u wilt, met uitzondering van twee dingen.

Wij kunnen allereerst niet en zeer uitdrukkelijk niet debatteren over geloofszaken, we kunnen hoogstens vaststellen hoe wij het zien. Maar verder gaat dat niet. En ten tweede: op zuiver persoonlijke problemen en vragen kunnen wij natuurlijk alleen in zoverre ingaan als zij ook voor iedereen, dus in het algemeen van belang zijn. Ik verzoek u om daar wel rekening mee te houden. Zo, en dan kunnen we nu overgaan tot het eigen onderwerp van vanavond.

Ik heb van de berichtendienst op het ogenblik voor u nog niets bijzonders. Wanneer dat komt dan zal een van onze vrienden zeker dat wel doorgeven, misschien ikzelf nog, maar allereerst gaan we nog een ogenblikje spreken over "godsdiens". We weten dat we over godsdiens al heel veel met elkaar gesproken hebben en we hebben het gehad over allerhande gelijkenissen en verschillen daarin. Nu zou ik vandaag speciaal uw aandacht willen vragen voor het probleem van Hemelvaart. Het is dan wel een dag verder, maar het is een probleem dat we regelmatig tegenkomen. Het is niet alleen maar iets van het Christendom, niet alleen maar een feestdag van uw tijd, het is werkelijk iets waar je dag in, dag uit mee te maken hebt gehad door de hele geschiedenis van de wereld heen, dat is het typische. Vanaf het meest primitieve geloof tot het meest ingewikkelde esoterische geloof, blijkt overal een herrijzenis-gedachte te leven, maar ook een gedachte van – ja, ten hemel varen -, verdwijnen. We vinden niet alleen Paasfeest, maar we vinden bijvoorbeeld getuigen, dat o.a. Osiris opstijgt, hij gaat naar de hemel toe, hij vaart met het schip weg. Prometheus stijgt op naar de hemel. Elia wordt gehaald door een vurige wagen en stijgt ten hemel. Er zijn bepaalde helden in de oudheid die door de goden worden opgenomen en ten hemel gevoerd en dit ook bij hun leven. Ja zelfs de Walkuren hebben al verschillende malen iemand opgevoerd bij zijn leven.

Wanneer u die oude geschiedenis nagaat, die oude sagen, de Edda, de legenden, dan vindt u het ook daar weer. Wanneer we gaan kijken bij de legenden van de Indianen met hun Manitou-geloof, dan komen we telkenmale weer tegen de mens die ten hemel vaart, die - hetzij door magische middelen, hetzij door een dienst die hij een ander bewijst - terecht komt in een andere wereld. En vandaar dat wij dat niet zo zonder meer alleen maar moeten stellen dat Jezus is ten hemel gevaren en dat wordt gevierd en daarmee basta. We moeten rekening houden met een hele hoop andere dingen. Allereerst wel met het feit - ik zou haast zeggen met het wonderlijke feit - dat men gelooft aan een mogelijkheid om tussen twee werelden te verkeren. Niet alleen maar een Hemelvaart als het plotseling opgaan van een Verheerlijkte, niet alleen maar een lijfelijke ter hemel opneming na de dood maar ook zonder dood, zonder overgang, zo maar ineens. Klaarblijkelijk heeft de mensheid van ouds af aan geweten dat de twee werelden, stof en geest, eigenlijk gelijk zijn, dat als het ware de hemel - ik noem het maar zo, om maar gelijk te blijven met al die anderen die daar dezelfde naam voor gebruiken - om de hoek ligt. U kunt elke richting uitgaan die u kent hier en u zult er nooit komen. Maar ergens is ineens een hoekje en als u dat omgaat - en nu bedoel ik dus niet sterven, het hoekje omgaan, zoals iemand hier onmiddellijk reageert, maar gewoon wanneer je de hoek omgaat zonder meer - dan ben je ineens in een geheel andere wereld. Het lijkt mij fantastisch en toch moet er wel een reden zijn om er juist zo over te denken en niet anders.

Wat is dan de waarheid van een hemel en hemelvaart? De materie wordt beheerst door de geest en daar de materie door de geest beheerst wordt, is het dus voor de geest mogelijk om haar vorm te bepalen. De geest is opgebouwd uit dezelfde materie die de grondbestanddelen vormt van het lichaam. Ja, ik hoop dat u dat het niet erg vindt dat ik het van deze kant eens een keer benader. Men moet uiteindelijk van een bepaald punt uitgaan om te komen tot een redelijk overzicht. Nu gaan we dan verder. Wat hebben we nog meer? We hebben een geest, we hebben ook een wil en we hebben een bewustzijn.

Dit bewustzijn dat acht ik toch wel in de eerste plaats te zijn een eigenschap van de geest en wanneer die geest dus wil weten wat er is in de hemel of in de sferen, dan gaat hij daarnaar zoeken. Op de duur zal hij dit moeten kunnen vinden want het is zijn eigen terrein, hij kan deze betreden desnoods. Wanneer hij echter deze wereld kent en dus ook de trilling die noodzakelijk is - als het ware de richting die je in moet slaan om daar te komen - zou het dan zo vreemd zijn dat hij in staat is zijn lichaam te bewaren, dus niet ten onder te laten gaan maar te onttrekken aan de eeuwige kringloop van de materie en over te brengen in een nieuw stralingsveld, in het veld van de sferen, of de hemel? Is dat allemaal duidelijk? Heeft daar niemand iets over te vragen?

Vraag: Als de geest uit de stoffelijke vorm uittreedt, dan bevindt hij zich toch ook in de sferen?

Antwoord: Wanneer iemand uittreedt kan hij zich natuurlijk gaan bewegen in een sfeer, ook in de hemel. U kunt uittreden naar de hemel toe, dat is mogelijk. Ik zeg niet dat het waarschijnlijk is, omdat de hemelsfeer één van de hoogste sferen is uiteindelijk. Maar het is denkbaar. Maar waar ik op aanspeel is dat, wanneer je de hemel kent, dus geestelijk hem hebt leren bevatten, omvatten, begrijpen en beheersen, dat je in staat bent door middel van een wilsakte, ook de stof in deze zelfde toestand te brengen, dus stoffelijk en lijfelijk ten hemel te varen. Is dat voor u duidelijk?

Reactie: Ja.

Spreeker: Nu kennen we aan de andere kant - en dan komen de sagen en legenden er natuurlijk een klein beetje meer bij te pas - maar we kennen ook de hellevaart. Denkt u maar, wanneer u niets anders te binnen schiet, nietwaar, aan dat werk van Berlioz, "La damnation de Faust", de ondergang, de hellevaart van Faust, denkt u aan al die sagen en legenden over mensen die hun ziel aan de duivel verkopend eigenlijk lijfelijk met huid en haar worden weggesleept naar een sfeer die toch helemaal niet meer van de aarde is. Klaarblijkelijk, mijn vrienden, weet men dus wel heel degelijk en redelijk dat er een mogelijkheid bestaat om de stof onder te brengen in een andere wereld. En dat is het eerste punt dat ik zou willen maken vanavond. De wereld heeft dus altijd geweten dat dit mogelijk was.

Komt de grote vraag: "gebeurt het dan vaak?" Nou, als we alles nagaan wat we zo weten van de verschillende godsdiensten, dan schijnt het vooral vroeger veel te zijn voorgekomen, echter in de latere geschiedenis van de mensheid minder en minder en uiteindelijk geworden tot een soort van - ja, hoe moeten we dat nu eigenlijk noemen - een soort van geloof waardoor men bij het vaststellen van "ten hemel opneming, hemelvaart", in de eerste plaats gaat denken aan een geestelijke en esoterische betekenis. Die geestelijke en esoterische betekenis echter, die kan alleen bestaan omdat er vroeger een werkelijkheid is geweest.

Wat, zou deze werkelijkheid zijn? En nu ga ik u iets vertellen wat wij onderzocht hebben, maar waarvan wij helemaal niet zeker zijn dat het absoluut zo is. Wilt u daar even rekening mee houden? Het is een hypothese, niet berustend op feitelijke kennis. Wij nemen aan dat in het begin van de ontwikkeling van de menselijke vorm op aarde verschillende figuren zich vertoond hebben in menselijke of mens-gelijke vorm, die vooral voor de vorming van de eerst menselijke beschavingen van buitengewoon groot belang zijn geweest. Wij kennen de sagen o.a. van de Atlanten, in vervormde ideeën ook weer terug te vinden o.a. bij de Azteken en Tolteken, dat er ergens goden zijn geweest die op deze wereld zijn neergedaald. We vinden het overal weer. Alleen in het Christendom wordt er dan niet zo over gesproken, maar wanneer we het begin van het scheppingsverhaal zien, dan staat er ook daar zeer duidelijk dat "de Heer wandelde op aarde met de mensen". Wij nemen aan dat inderdaad vroeger zeer grote en machtige geesten uit een veel grotere en ruimere bewustzijnswereld dan die van de materie, op aarde zijn afgedaald om daar stoffelijk instruerend het mensdom te helpen de eerste schreden van bewustwording te zetten. Ik hoop dat dit voor u niet al te vreemd klinkt, dat het nog acceptabel is. Natuurlijk moeten we rekening houden met het feit dat zij inderdaad

stoffelijk ten hemel varen, want zij zijn gematerialiseerden op aarde. Maar wanneer het dan wat verder gaat, dan krijgen we de eerste ingewijden. En nu komen we op wat vastere bodem, want zelfs vandaag de dag uiteindelijk, zijn er ingewijden en deze ingewijden hebben ook het vermogen om zich zo eens eventjes, laten we zeggen, te laten zien op aarde en dan weer te verdwijnen naar een sfeer. Het is bekend dat deze mensen op aarde geleefd hebben, dat ze niet gestorven zijn, dat ze echter normalerwijze vertoeven in een andere wereld dan die van de aarde en dat zij uit deze sferen op aarde terugkeren. Nietwaar, we hebben daar kortgeleden zelfs tamelijk veel opzien mee gebaard toen we vertelden dat deze groepering, waar dus mensen uit die sferen en ook mensen van de aarde samen kwamen, dat er zulke besluiten genomen waren. We weten dat dit mogelijk is.

En nu krijgt voor ons de hemelvaart een heel ander aanzien, tenminste voor mij. Wanneer dat met u niet zo is, dan mag u dat natuurlijk rustig vertellen, dan mag u zeggen: "hoor eens vriend"..... Ja misschien zegt u erbij; "ten eerste heb ik meer motoren gehoord dan woorden van u", nietwaar, want het is wat hinderlijk geloof ik. Ik heb hier ergernis ontdekt omdat het zo rumoerig is. Nou, ik heb er gelukkig geen last van. Ik zou zeggen: probeert u het maar te vergeten, dat is het beste. Maar, dat u zegt: nou ja, die hemelvaart, ik geloof maar in één hemelvaart en dat is die van Jezus, want Jezus - en dan krijgen we het hele verhaal - was de Zoon Gods en moest dus, zoals Hij was, lijfelijk uit Zijn verheerlijkte toestand op aarde, opgenomen worden in de sferen. En dan kunnen we er heel lang over strijden hoe dat nu in elkaar heeft gezeten, maar het gaat hier om die ene werkelijkheid: is een hemelvaart mogelijk? Is deze een geloofspunt alleen in verschillende godsdiensten zonder reden, of is zij een feitelijkheid, is zij echt reëel en werkelijk? En dan, vrienden, kunnen we niets anders zeggen dan dit: Gezien het feit, dat zowel de zeer oude als de jongere godsdiensten geloven in dit ten hemel opgaan, dit ten hemel varen, wanneer de zeer primitieve en bijgelovige mens vroeger daar evenzeer aan heeft vastgehouden als bijvoorbeeld de meer beschaafdere rassen, de Atlanten bijvoorbeeld geloofden er ook aan, de Kelten geloofden er ook aan, de Egyptenaren geloofden er aan. Ja maar, mijn vrienden, dan is dat toch geen toeval meer, dan is ook dit geloofspunt dat zo schijnbaar Christelijk is, uiteindelijk een geloofspunt van de gehele wereld, dan is dit een oude waarheid, een oude wijsheid, die hier tot uiting komt en waarin wordt getoond het werkelijke verband dat bestaan heeft sedert de kinderjaren van de mensheid tussen wat men noemt de hemel en wat men noemt de aarde.

En nu heb ik er tot zover over gesproken. Nu moet u eerst maar zeggen of daar nu vragen over te stellen zijn.

Vraag: Is het mogelijk dat die lichamen tenslotte geheel zonder voedsel kunnen, want er zijn ook nog woorden in de Bijbel dat de discipelen Jezus vroegen: "moet Gij niet eten?" En Jezus antwoordde: "Ik heb een spijs die gij niet weet".

Antwoord: Nu ja, dat is inderdaad waar. Het heeft met de hemelvaart zelf niet veel te maken. Maar wanneer een bepaald bewustzijnsspeil bereikt is, leert men om de krachten uit de atmosfeer als het ware, plus een zekere uitstraling van de aarde, zo in zich op te nemen, dat daarbij elke behoefte aan spijs en drank vervalt.

Vraag: Is daarmee dan ook de vraag opgelost, dat die lichamen veel lichter van materiaal zijn?

Antwoord: Nou, dat is niet waar. Nu komen we op een heel ander terrein, maar ik wil u toch wel graag antwoord geven, hoor, daar gaat het niet om. Die lichamen zijn niet lichter of niet zwaarder dan normaal. Maar de lichamen waar u het over hebt, dat zijn over het algemeen de lichamen van diegenen die in een voortdurende geestelijke en esoterische training trachten om voortdurend met zo weinig mogelijk voedsel een zo groot mogelijke geestelijke bewustwording te bereiken. Ja, die mensen teren uit. En die zijn dan inderdaad lichamelijk veel lichter. Maar dan komen we bij de Loengans (asceten? Red.) en dergelijke terecht, degenen die snelwandelaars zijn, die zweven in de lucht. Dat is meer het werk van de ambassadeur (vertoning; Red.) dan van de ingewijde. Het grote en sterke punt van de ingewijde is juist, dat hij van geen mens verschilt in het menselijke en toch het volledige menselijke zodanig beheerst dat hij er niet aan onderworpen is. Daar gaat het om. Duidelijk genoeg?

Reactie: Ja, dank u.

Spreker: Nou vrienden, zijn er nog meer vragen?

Vraag: Ja, er is nog een vraag en dat is die: u heeft gezegd dat geest uit fijnere materie bestaat. Als dat nu juist is, kunt u ons dan zeggen hoe de materie van de aarde veranderd kan worden in fijnere substantie? Kunt u daar wat dieper op ingaan?

Antwoord: Ja, ik wil het wel doen, maar het is erg moeilijk om het in woorden te zeggen, het is de vraag of u het begrijpt. Ik zal trachten het u duidelijk te maken. De grondslag van alle materie en stof is uiteindelijk niets anders dan snelheid, het is n.l. kracht die door een eigen snelheid en een eigen middelpunt te bezitten, in kleine delen samengewerveld wordt en daardoor in een zeer snelle beweging ten opzichte van de mens de schijn geeft van vastheid. Dat is de stof en die komt in zeer veel verschillende samenstellingen naar voren en daardoor ontstaan de verschillende uitwisselingen van krachtvelden, die men chemie noemt. Is dat voor u begrijpelijk, aanvaardbaar?

Reactie: Ja.

Spreeker: Nu is de grondslag van de geest, kracht. Ik hoef dus niet anders te doen dan het onderlinge verband, de onderlinge versnelling van de delen ten opzichte van elkaar stop te zetten en ik ben kracht. Er is geen materie meer, ik heb het totaal gesublimeerd en ik ben gekomen in de wereld "geest". Op het moment echter dat ik door een speciale gedachte aan delen van die kracht weer een eigen beweging, onafhankelijk van anderen opdwing, krijg ik wederom het stofverschijnsel en hercreëer ik materie, en wel naar gelang het beeld dat ik daaraan opleg. Is dat ook duidelijk?

Vraag: Is dat stopzetten een kwestie van een bepaalde gedachte?

Antwoord: Ja, het is een kwestie van een bepaalde gedachte of beter - als ik zeg een bepaalde gedachte dan denkt u aan woorden, dat is ook niet zo - laten we zeggen een bepaalde geesteshouding op een moment. Het is een bewustzijn, een bewustzijn dat men actief in zichzelf wekt. Duidelijk?

Vraag: Vraag wordt door auto-claxon overstemd.

Antwoord: Ja, u zegt het zo aardig erbij het woordje "kunnen". Inderdaad, dit kan, want Jezus is niet weg van de wereld, Hij heeft het zelf gezegd, Hij is de wereld voortdurend nabij.

Als zodanig beweegt Hij zich in die sferen, die zelfs voor de uitgetreden geesten begaanbaar zijn en dus zeker voor de Meester, d.w.z. een ingewijde. Het is echter de vraag of dat voor iedereen zo makkelijk bereikbaar is in de vorm waarin u zich dat voorstelt. Maar het is een feit, dat zowel mensen in de stof als mensen in de geest dus dit contact met Jezus en met verschillende ander Meesters op kunnen nemen. Voldoende antwoord voor u? Zijn we daar nu over uitgepraat, vrienden?

Dan moeten we nog eventjes verder gaan, en nu weet ik wel dat ik erg veel van u verg, dit nu allemaal zo maar even te verwerken, nietwaar, terwijl het erg warm is en terwijl het erg lawaaiig is en, nu ja, al die dingen die er verder bijkomen. Maar u moet het toch maar eens proberen.

Wanneer alle godsdiensten berusten op verschijnselen die in het begin van het "zijn" waar zijn geweest, wanneer al die sagen, legenden uiteindelijk niets anders zijn dan verschillende gedramatiseerde weergaven van een oude waarheid, mogen wij dan een grens trekken tussen de verschillende godsdiensten en geloven? Moeten wij het streven van de mens, ongeacht zijn geloof, niet vooropstellen en de rest terzijde? Want, afgaande op al datgene, wat de moderne wetenschap u uiteindelijk ook al gaat leren, n.l., de totale relativiteit die overal optreedt, het feit dat u zelfs niet meer weet waar u aan toe bent als u er werkelijk over gaat denken, wat ben ik, u hebt altijd gedacht, nu ja, ik, dat ben ik met mijn lichaam. Komt de wetenschap en die zegt: nee, dat bent u zeker niet. Want u heeft, mijn waarde vriend of vriendin, een groot aantal zuiver stoffelijke prikkels, drijfveren en complexen. Zegt u: "ja, dan ben ik toch tenminste mijn denken". Nee zegt de wetenschap, want dat denken is ook weer beperkt en bepaald en is voor een groot gedeelte mechanisch verklaarbaar. Dus, waar blijft "ik" dan?

Dat is nu het eigenaardige. U kunt niet eens zeggen wat u bent, u kunt dus nog veel minder zeggen of datgene wat in dat "ik" bestaat of op schijnt te treden, ook werkelijk echt is, of u leeft in de wereld van begoocheling, van Maya, of dat u leeft in een werkelijkheid.

En nu geloof ik persoonlijk - en ik zeg er weer bij, ik geloof het, want ik kan het u niet zo bewijzen - maar ik geloof persoonlijk dat de zaak zo in elkaar zit. Wij leven in een wereld die wij zelf scheppen, niet als eenling, maar tezamen met een grotere groep en met die grote groep samen proberen we dan, om deze realiteit vast te stellen. Op het moment dat die

realiteit dan door ons geschapen is echter, gaan we zeggen: onze visie op deze realiteit is de enig ware. En dat is het dwaze, want deze realiteit is zo relatief, ze is zo uit eigen wezen ontsproten, eerder nog uit de mechanisatie van het voertuig dat we hebben gekozen, dan uit ons eigen innerlijk wezen, dat we toch zeker dit niet als criterium mogen stellen voor het juist of onjuist zijn van leven of handelen van een persoon, laat staan dat we ons kunnen permitteren om de één een goed mens en de ander een heiden te noemen, te zeggen dat één waarheid godsdienstig of esoterisch de goede is en dat er voor de rest niets bestaat.

Ik zou willen zeggen, vrienden, wij moeten deze conclusie ten koste van alles voor onszelf steeds vasthouden: er is maar één werkelijkheid en dat is "ieder moet zijn eigen weg vinden". Maar elke geest die zoekt zal vinden datgene wat in velerlei termen en velerlei geloven wordt omschreven als hemel, eeuwige zaligheid, eeuwige jachtvelden of doodeenvoudig als het AI, de AI-Vader of God. En als we nu proberen om daaraan vast te houden ten koste van alles, vrienden, dan geloof ik dat we ieder op onze manier, gesterkt door de krachten die dan ook in ons worden gewekt, niet door onze opvatting van de dingen, maar onze instelling tegenover de dingen, dat we dan zeker zullen bereiken die hoge vrijheid, waar we naar verlangen en dat dan de schijnbare tegenstrijdigheden vanzelf zullen wegvallen. En wanneer we dat moment meemaken, en we zijn bevoertuigd op dat moment, misschien dat men dan van ons zal kunnen zeggen: hij of zij is ten hemel gevaren.

En daarmee dank ik u voor uw aandacht en geef ik het woord over aan de tweede spreker van deze avond.

OPVATTING VAN DE CHRISTELIJKE GODSDIENST BETREFFENDE HET SPIRITUALISME

Goedenavond vrienden, (intelligentie Henri)

Onderwerp naar uw keuze. Wat mag het zijn vandaag? Portie ijs? Een praatje over de Noordpool?

Vraag: Ik wilde even vragen. We hebben het buitengewoon interessante eerste onderwerp gehoord. Zou u ons misschien kunnen zeggen welke argumenten u uit het Evangelie kunt halen dat Jezus datzelfde standpunt inneemt, zodat wij tegenover de opvatting van de Christelijke godsdienst als de enige ware een houvast hebben in de kwestie van het spiritualisme?

Antwoord: Ja, dat is erg lastig, weet u, want het Evangelie is eigenlijk het slagwapen van de godsdienst. En het slagwapen van de godsdienst is het strijdwapen van een dogmatische instelling. Maar daar zitten toch gelukkig wel een paar van die kleine gaatjes in. Dat hebben ze over het hoofd gezien en daarom hebben ze het laten staan waarschijnlijk.

Eén daarvan is wel, Jezus zegt niet: "bekeer de volkeren". Hij zegt: "gaat en onderwijs de volkeren". En wanneer Jezus dat zegt tegen Zijn leerlingen, dan mogen wij toch wel aannemen dat Hij zelf wel weet wat Hij wil. Hij wil de volkeren onderwijzen. Wat houdt het in, wanneer Hij leerlingen stuurt om te onderwijzen? Dat er ook van een werkelijke kennis en een wetenschap sprake is. En geloof ga je de mensen niet onderwijzen, nietwaar? Dus zou ik als eerste argument naar voren willen brengen: wanneer Jezus zijn discipelen uitstuurt om het volk te onderrichten, te onderwijzen, dat Jezus dus een bepaalde wetenschap, een bepaalde kennis aan de mensen wil geven en zeker het niet in Zijn hoofd haalt om te zeggen: je moet geloven.

Dan... Jezus die zegt verschillende keren tegen de mensen: uw geloof heeft u behouden. Nu is het eigenaardige dat die mensen op heel verschillende manieren geloven. De één is een Romein en van die Romein staat vast - het staat wel niet in het Evangelie - maar dat hij een dankoffer bracht aan Jupiter, de ander was een Griek en deze Griek keerde zich tot de Wereldmoeder. Hij had dus een beetje meer, laten we zeggen, Socratische inslag, hij was een beetje meer aan de kant van Socrates gaan staan en dat misschien nog wel met een scheutje Plato erdoor. Ook daar zegt Jezus: uw geloof heeft u behouden. Hij zegt datzelfde tegen Joden. Als het nu was dat het Joodse geloof het ware geloof was, dan vraag ik me weer af, waarom zegt Hij: Ik ben het einde van het Oude Verbond. Dus Hij zegt aan de ene kant: "dat geloof deugt niet, daar is iets niet in orde", en aan de andere kant zegt Hij: dat geloof heeft je behouden. Ik zou daaruit de conclusie willen trekken dat Jezus, wanneer Hij bezig is en Hij

spreekt over geloof, dat Hij niet bedoelt een geloof zoals de mensen op aarde denken, dus het af kunnen ratelen van de kleine catechismus, de twaalf artikelen van het geloof en de tien geboden Gods!!! Maar dat Hij bedoelt een instelling waarbij je het onkenbare en ongekende op jouw manier, maar dan ook werkelijk helemaal volledig aanvaardt. Wat zou je ervan zeggen als argument? Is het zo gek? Nou, ik krijg niets te horen, het zal wel goed zijn. Nou, als er dan verder geen protesterende stemmen komen, dan zou ik verder willen gaan.

Een van de kentekenen van het Christendom is altijd geweest zo iets van: dwing ze om in te gaan. Maar als de discipelen bij Jezus komen klagen, dat de zaken niet goed gaan, dat ze niet genoeg te eten krijgen en ze zeggen: "ja maar Heer, als we komen en ze lachen ons uit, wat moeten we dan doen?" Dan zegt Jezus heel nuchtertjes: nou ja, dan schud je het stof van zo'n stad, als je alles geprobeerd hebt, van je schoenen - je sandalen dan - en ga verder.

Dus Hij vond het helemaal niet nodig om iedereen een bepaalde mening op te dringen. Heeft Hij nu ook gezegd: "nou moet je daar ook geen wonderen doen" o nee, dat zegt Hij er helemaal niet bij. Hij zegt alleen maar dat ze kunnen uitgaan en ze kunnen genezen, helpen, duivelen uitdrijven in Zijn naam en de naam des Vaders. Dus volgens Zijn methode, waarbij Jezus zelf heel goed weet, dat Hij een deel is van de Al-kracht, want daarvoor is Hij Jezus, nietwaar? Dan verder: Op een gegeven moment wordt er gesproken over bezittingen. Jezus echter die zegt helemaal niet dat ze bezit moeten vergaren, noch dat ze bijeen moeten komen in een tempel, wel zegt Hij dat ze eerbied moeten hebben voor een ieder die gelooft.

Maar ja, als Hij dat zegt, dan bedoelt Hij daar dus mee dat Hij geen concurrerende zaak openmaakt, want als je van plan bent om zelf een geloof te gaan stichten, dan zeg je toch: ja, je mag er respect voor hebben, maar bekeer ze maar. "Nee" zegt Jezus "onderricht ze". Hij zegt niet "bekeer ze". En dan zegt Jezus verder dit: "Ik zal met u zijn tot het einde der tijden". Nu ja, als Jezus met je is, waar heb je dan al die anderen voor nodig? Het is maar een vraag! Het is toch wel heel erg stom, nietwaar, als je Jezus, volgens Zijn eigen zeggen, voortdurend bij je hebt, als je daarvoor moet aan gaan schaffen een kerk met een pastorie, nietwaar, en daarin een dominee met een hulpprediker of een pastoor met een stuk of zes kapelaans of een nonnenklooster erbij. Per slot van rekening: als u wilt gaan wandelen, dan koopt u toch geen auto, hè? Dan koopt u een paar schoenen.

Nou, zo zou ik zeggen, als we het evangelie op de keper gaan bekijken, dan staat er eigenlijk dit: Geloof in God, heb je medemens lief, wees eenvoudig en kinderlijk en ga het niet al te gek maken. Probeer niet God in te delen in een vakje en te rubriceren onder hoofdstuk zevenenzestig D2BA artikel 39 sub 3, waarin dan staat: één van de Eigenschappen Gods.

Dat gaat toch niet. Ik zeg: wees maar rustig kinderlijk, aanvaard God, geloof in God en dan gaat de rest vanzelf goed. Nou, kijk eens, als ik dat zo allemaal naar voren breng, dan zou ik zeggen: ondanks wat er allemaal uitgelaten is uit de Evangeliën, zit er toch nog genoeg in, dat, als u het eerste artikeltje gaat lezen en u legt de Evangeliën ernaast, dat u een hele hoop spreukjes zo op kunt schrijven. Dat doen ze hier zo graag, nietwaar, Mattheus hoofdstuk 3 vers 10 en, nu ja, allemaal verzen. Het lijkt soms eerder op een liederenbundel dan op een leerschrift, neemt me niet kwalijk. Dan kunt u heus wel gaan bewijzen dat het zo is en niet anders. Maar, onthoud u één ding! Vertel dat nu maar niet tegen een gelovige orthodoxe Christen, want dan zegt die man dat je in de handen van de antichrist en de duivel bent gevallen, want als je niet gelooft wat hij gelooft, dan ben je des duivels.

En als je het nu goed bekijkt dan is het eigenlijk niet zo, want dan, laten we zeggen, dan zijn zij des duivels omdat ze denken: hij geeft me geen gelijk dus is hij des duivels. Dat is een hele duivelse bedoening.

Ik merk dat er een paar me herkend hebben. Bedankt voor het compliment. Het schijnt dat ik de gestalte achterwege kan laten, maar dat de schijn me toch nog steeds, of beter gezegd de stijl me nog steeds kenbaar maakt. Nou ja, ik kan er ook niets aan doen, hoor! Maar kijk eens, mijn waarde vriend, zo heb ik zo'n beetje gezegd wat ik er van zeggen kan. Eigenlijk, ik ben ook geen diepgaand Bijbelstudent, maar ik ben er wel van overtuigd, dat, als het er op aan komt Jezus nooit heeft gezegd "werp ze uit", Hij heeft wel gezegd: God werpt ze uit. En wie werpt God uit? Die grote egoïsten die denken dat zij alleen maar het recht, de wijsheid en de waarheid in pacht hebben. En wanneer ze komen als Schriftgeleerden bij Hem, dan houden zij zich heus aan de regeltjes die ze kennen en dan zegt Hij: Gij gepleisterde graven. Dus kerks is Hij zeker niet. Begrijpt u? En daaruit zou ik dan toch de troost willen putten dat de eerste spreker, zelfs volgens de Evangeliën, maar zeker volgens Jezus, gelijk heeft. Nou, en nu u weer.

Vraag: Welke oude geschriften, de Bijbelboeken betreffende, zijn er sinds kort in Palestina gevonden? Kunt u ons daarover iets vertellen?

Antwoord: Nou, er zijn er wel heel wat gevonden, maar dat zijn in hoofdzaak stukken uit het Oude Testament.

Vraag: Originele stukken?

Antwoord: Ja, wat noemt u origineel? Ik bedoel, er is een stuk van Henoch en een stukje van Habakuk geloof ik zelfs gevonden.

Vraag: Van Jeremia?

Antwoord: Ook ja. Wel van de eerste, hoor, niet van de tweede, maar die zijn niet origineel, ik bedoel ze zijn niet door die lui zelf gefabriceerd. Maar ze zijn zeer oud en hebben dus minder keren een overzetting, een vertaling nodig gehad. En ja, er zou op die vertalingen ook wel wat te zeggen zijn, als ze dat uit elkaar gaan rafelen, maar ach, ze staan pas aan het begin.

Vraag: Is het ongeveer zo als de werkelijkheid geweest is?

Antwoord: Nou nee, nee, nee, nee. Om de werkelijkheid in woorden weer te geven moet je zelfs meer zijn dan een profeet, want dan moet je eerst woorden scheppen, dan begrippen wekken in de mensen en dan heb je de kans dat het gaat. Dus wat dat betreft nee, zou ik me maar een beetje voorzichtig aan de (opper)vlakte houden. Maar wat er geschreven staat in die geschriften, is wat de mensen geloofden en wel over het algemeen wat ze geloofden enige tijd nadat het gebeurd was, nietwaar? Dus het is altijd eerst mondelinge overlevering, die dan wordt opgeschreven en waarvan men zegt dat ze geïnspireerd is. Maar ja, ze krijgen nog heel wat meer van die papieren hapjes te eten en ik weet niet of niet sommige richtingen daar een klein beetje zeeziek van zullen worden, want er komen heel wat geschriften op de proppen in de komende jaren die o.a. nog nieuwe evangelies brengen en wel uit een zodanige datering dat ze het niet zonder meer opzij kunnen zetten. Dan zal er nog wel heel wat gevonden worden van oude geschriften en ik vermoed zelfs bepaalde esoterische geschriften zullen er bekend worden, maar of ze die meteen kunnen ontcijferen is natuurlijk een grote vraag. En ja, dat zal op het Christendom enigszins een ander licht gaan werpen op den duur en ook op het Jodendom. Maar meer kan ik er ook niet van zeggen hoor, dus...

Vraag: Kunt u ook zeggen wat het verschil is van ons inzicht?

Antwoord: Nou, jullie denken altijd dat het origineel is, maar als nu alleen maar blijkt dat het een herleving is van iets dat al heel oud is, wat dan?

Vraag: Wat bedoelt u, het Christendom?

Antwoord: Ja, het Christendom, die leer. Die is niet nieuw. Ze werd door Christus aan de mensheid gebracht, goed, maar die bracht ook alleen maar een leer die al een hele tijd bestond, hoor. Hij bracht het op Zijn manier en Hij had de kracht om daar het goede uit te halen, het meest noodzakelijke en dat voor die tijd duidelijk neer te leggen en met Zijn leven te bewijzen dat het kon. Maar die leer bestond al een tijdje, hoor!

Vraag: Wie was het dan die dit het eerst geleerd had?

Antwoord: Nou, dat gaat zover terug in de oudheid, dat ik niet eens geloof dat er een naam voor is. Waarschijnlijk, heel waarschijnlijk is het de eerste Saraton geweest. En de eerste Saraton, dat was een voorganger, een priester uit de tijd dat Atlantis nog niet bestond. En daar heeft u natuurlijk toch niets aan, want waar vind je dat, nietwaar? Maar van die namen is later wel wat overgebleven. U vindt het later terug bij de Egyptenaren bv. als Serapis en Aton. Twee schijnbaar verschillende waarden. Zo kun je doorgaan. Dan kun je verder bewijzen dat de vorm waarin de Evangelien gegoten zijn, sterke overeenkomst vertoont met een aantal mysteriespelen waarvan sommige minstens drieduizend voor Christus' geboorte werden opgevoerd. En ja, als die dingen zo langzamerhand aan de oppervlakte komen - per slot van rekening het is zo'n beetje tijd dat "de stenen spreken" - ja, dan zal men toch wel een klein beetje anders en een klein beetje minder dictatorachtig tegenover het Evangelie moeten staan. Want het is tegenwoordig zo vaak zo: de Christenen zeggen tegen Jezus wat Hij bedoeld heeft toen Hij gesproken heeft in Zijn leven. Ja, zo denk ik dat er wel wat pijnlijke puntjes zullen komen, hoor. Maar het eerste begin denk ik, ja, anderhalf jaar dan krijg je weer zo'n paar vondsten en dan zo'n jaar of vijftig doorgaande. Nou, heb ik nog meer te vertellen?

Reactie: Nou, misschien wel.

Spreker: Ja, ik vraag juist aan u. Ik ben er zo over uitverteld. Als ik ga vertellen, dan ga ik verhaaltjes vertellen. Vertel ik een verhaaltje, dan haal ik er alleen maar verhaaltjes bij en u komt hier niet om een verhaaltje te halen, noch verhaal op verhaal te halen, maar alleen om de waarheid te vinden. Waar of niet?

Reactie: Er wordt zo dikwijls gezegd: het Oude Testament heeft afgedaan, maar dat is toch ook niet geheel juist? want.....(niet te verstaan door het straatrumoer).

Antwoord: Waarom niet? Ja kijk eens, als je nu op het ogenblik een roman neemt, neem maar elke roman die je wilt: "Het nachtelijk licht op de rots" of "De dode mus in de dakgoot" of, wat heb je tegenwoordig, "De Dokter en de visvrouw" of "De danseres van no. 13". Neem er maar eentje, het kan niet schelen welke, en gaat u dat eens helemaal uitdenken wat daar voor een symboliek ingelegd kan worden. Neemt u doorgewoone een geschiedenisboekje. U zult zien dat het symbolisch is voor uw tijd, nog steeds zo is. Dat is niet aan dat boek te wijten, maar aan het feit, dat de mensen nog steeds hetzelfde zijn. Moet je me niet kwalijk nemen dat ik het zo zeg, hoor!

Reactie: Dat heb ik al eens van u gehad en toen zei u: ik kan zelfs de telefoongids wel symbolisch noemen. Nu is dat voor ons geen antwoord, want, zo gezegd, hetgeen wat daar in de Bijbel staat dat is voor ons een levensvraag, begrijpt u?

Spreker: Ja, dat begrijp ik.

Reactie: En dan stel ik dat toch niet gelijk met een telefoongids?

Antwoord: Nee, u niet.

Reactie: Of met een romannetje van "de dokter en de visvrouw"?

Antwoord: Omdat het voor u een levensvraag is. Maar als u er nu een levensvraag van maakt, nietwaar, of u honderd jaar zult worden of tachtig jaar, dan kunt u wel zeggen: voor mij is het belangrijkste werk in de wereld "Sadarovs apenklierverhandeling". En als dan een ander zegt: man, laat je niet voor aap houden door die vent, dan zegt u ook: ik word in mijn levenswaarheid getroffen. Omdat je een bepaalde richting zoekt. Maar als je het in een bepaalde richting gezocht hebt, mijn waarde vriend, dan moet ik alleen maar zeggen, ben je toch niet helemaal tevreden daarmee, want anders zou je er niet zoveel over piekeren en zoveel over praten. Dus dat is een bewijs dat je zelf voelt dat er iets is dat niet klopt.

En dan ga je symbolen zoeken om jezelf tevreden te stellen daarin. Als je het wilt nemen als een kunstwerk, uitstekend. Het is een groot kunstwerk die Bijbel. Als je het wilt nemen als een absolute historie, dan zeg ik: nee, dat is het zeker niet. Als je het wilt nemen als een van de langst bewaarde en daardoor oude esoterische verhandeling voor ingewijden, dan zeg ik weer: u heeft gelijk.

Maar het heeft met de symboliek weinig te maken, weet u. Dat is juist de moeilijkheid. En daarom schop ik graag eens een keer tegen dat zere been, daarom zeg ik wel eens graag: lui, hou je toch niet zo krampachtig aan al die oude dingen vast, je kunt het toch lezen: het Oude Verbond is voorbij. Wat hebben jullie ermee te maken wat David heeft uitgespookt in zijn tijd, nietwaar? Dat was ook zo'n lieve jongen niet. Wat gaat je dat nog aan? Kun je ook symboliek in zoeken: "De dans om het gouden kalf", schitterende symboliek. Tegenwoordig staat er in elke wereldstad een beurs, maar wat heb je er aan? Vertel me dat nou eens. Maakt het je beter, gelukkiger, kun je die symboliek in de praktijk brengen? Brengt ze je dicht bij God? Of geeft ze je alleen maar reden om, nu ja, net zolang te zoeken totdat je een symbooltje hebt dat jezelf toch wel het idee geeft dat je een erge brave jongen bent. Ja, het is niet persoonlijk, hoor! Ik heb het niet over u, ik heb het over de mensen.

Kijk eens, als de mensen beginnen om een boek, al is het op zichzelf nog zo mooi en zo goed, te gebruiken alleen maar om anderen ermee te slaan en zichzelf te bewijzen dat ze toch o zo goed zijn, nou dan zeg ik: ik wou dat het boek er niet was. Begrijpt u? Ik wou dat die mensen dat boek niet hadden, dat ze alleen die Evangelien hadden en dat hele Oude Testament niet, dan waren ze veel beter af, want nu op het ogenblik zeggen ze: ja, natuurlijk, er staat, je moet je naasten liefhebben. Maar staat er niet geschreven: "Ik ben een toornige God, zo spreekt de Here" en staat er niet: "oog om oog en tand om tand"? Begrijpt u? Ze pikken precies wat ze past en de rest laten ze liggen, met het resultaat dat degenen die zo grote Bijbelvereerders zijn, neem me niet kwalijk, in negen van de tien gevallen zich vasthouden aan

het Oude Testament en een paar gelijkenissen en voor de rest de praktijk van het Christendom over boord gooien, dat praten ze weg. Nou, dat is misschien scherp, maar je moet maar zo denken; je hebt het zelf gevraagd.

Reactie: Nou, dat hindert niet, hoor. We mogen wel eens tegen een zere been schoppen.

Spreker: Ja och, wat zal ik zeggen. Ik hoop dat ik niet teveel zere schenen geraakt heb.

Reactie: Een gekruide maaltijd is ook wel eens lekker.

Spreker: Ja, maar nu hoop ik toch ook wel één ding en dat is, dat jullie nu niet zeggen: "hij heeft het schitterend gezegd, zo zijn ze, gelukkig dat wij beter zijn". Nou, met die laatste schop moet je me niet kwalijk nemen dat ik het medium vrij geef.

Dus, mijn waarde vrienden, het was me een waar genoegen. Ik hoop dat het wederkerig is. Ik heb geprobeerd om het deze keer eens minder als clown te doen. Het is me blijkbaar niet helemaal gelukt, maar ik kan u beloven: ik streef nog steeds naar verbetering. Dus, wat dat betreft hoop ik, zitten we nog steeds in hetzelfde schuitje, allemaal. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,

Vragenrubriek. Persoonlijke vragen mogen natuurlijk niet gesteld worden, alle andere vragen zullen we beantwoorden zover als ons kennen en weten reikt. Gaat uw gang.

Vraag: Het licht, dat de mens uitstraalt, komt van binnen uit, nietwaar? Vraag: Ondanks dat we Zon en Maan aan het firmament zien, zou ik in staat zijn te denken dat deze beide als Zon en Maan van binnenuit komen, vanuit de planeet aarde dan.

Antwoord: Ja, dat is niet waar, omdat deze beide, geprojecteerd vanuit het binnenste van de planeet aarde, de planeet aarde voorwaardelijk stellen als enig werkelijk zijnde in het Al. En dit is natuurlijk niet zo. Wel echter heeft elke planeet en elke ster haar eigen licht, en dit licht kunnen wij altijd weer verdelen in twee factoren: het eigen licht en het weerkaatste licht. Wanneer op een planeet het licht van bv. de zon ervaren wordt, wordt dit licht van de zon door de aarde, haar atmosfeer plus eigen uitstraling, zodanig nog veranderd in geaardheid, dat het voor de aarde de zon wordt. Anders gezegd: zon en maan zijn werkelijkheden, maar op aarde doen zij zich voor onder omstandigheden die slechts op aarde gelden en slechts afhankelijk zijn van de eigenschappen van de aarde zelf. Is dit een voldoende antwoord of wenst u nog verdere toelichting?

Reactie: Ja, het is een probleem waar ik mee zit. (rest onverstaanbaar)

Antwoord: Ja, maar dat is niet het licht wat men stoffelijk waarneemt. En dan is natuurlijk de vergelijking zon, maan, aarde in deze niet doeltreffend. De aarde heeft zeer zeker, zoals elk wezen en elk bestaand voorwerp - ik zeg niet eens levend voorwerp, elk voorwerp, elk zijn - een eigen uitstraling. Deze eigen uitstraling ligt echter op een ander plan en een geheel ander vlak en als zodanig kan zij bv. niet visueel ervaren worden. Geestelijk gesproken zijn dus de Zon, de Aarde, de planeten, de sterren qua eigenschap en geaardheid, inderdaad te kennen aan hun eigen uitstraling. In deze uitstraling, die van binnen uit komt, wordt tevens het karakter kenbaar. Dit mag echter niet verward worden met de lichtuitstraling van bv. de zon, die uiteindelijk alleen tot stand komt wanneer de materie, die onder zeer grote druk in het innerlijk bestaat, de oppervlakte bereikt en daar een soort vergassingsproces ondergaat, dus een sterke uitbreiding qua volume ervaart, dan eerst zien we namelijk de gloeiing. En daaruit komt weer het licht. Dus we mogen hier niet het geestelijke en het natuurkundige licht als gelijkwaardig beschouwen. Heb ik u misschien daarmee iets verder geholpen op de weg?

Reactie: Ik zal er op doorgaan. Ik dank u voor het antwoord.

Spreker: Ik ben altijd bereid om verder mijn mening hier tegenover kenbaar te maken wanneer u het gezien heeft en u zegt: "het gaat niet, ik kan het niet aanvaarden", of, "hier zit

een probleem aan vast dat niet reëel is, ik kan dat niet zo zien", zegt u het rustig, zegt u het tegen een van mijn vele collega's en zij zullen altijd u proberen zoveel mogelijk voor te lichten in deze, vanuit ons standpunt. Waarmee wij niet willen zeggen dat ons standpunt het enig goede is, of het juiste. Mag ik dan de volgende vraag?

Reactie: In het eerste optreden meende ik dat u stof en geest één noemt. Naar mijn mening is de mens die naar Gods beeld en gelijkenis geschapen is en een weerspiegeling van God is, geestelijk, en kan stof en geest niet samengaan.

Antwoord: Ik zou willen stellen dat vraagsteller of vraagstelster, er niet aan gedacht heeft dat in den beginne God schiep uit Zichzelf hemel en aarde, geest en stof. Dat dus deze alle uiting zijn van God, slechts uit God konden voortkomen en slechts door God kunnen voortbestaan en in God. Als zodanig zou ik eerder de eenzijdigheid van alleen geest of alleen stof voor de mens als onmogelijk verwerpen. Is het immers niet zo, dat uiteindelijk al datgene wat in God leeft, in onszelf gewekt moet worden, willen wij werkelijk zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis? Kan deze tegenvraag u misschien iets duidelijker maken hoe wij de eenheid van geest en stof beschouwen? Beide uit één Bron en Kracht voortgekomen en dus verschijningsvorm van één iets. Kunnen we het daar misschien bij laten en de volgende vraag nemen?

Vraag: Hoe moeten wij de grote opwekkingssamenkomsten van Billy Graham in Amerika en Engeland zien?

Antwoord: Als een ernstig pogen om de waarheden van het Christendom dan opnieuw door de mens te doen beleven. M.i. vaak foutief daar zeer wordt gewerkt op het gevoel van de mensen, er veel effect bij te pas komt dat m.i., nou ja, niet echt is en we daardoor een soort massahysterie krijgen. Een massahysterie die misschien veel bekeringen oplevert, dat is best mogelijk, maar die aan de andere kant misschien toch ook weer niet het juiste Christendom aan de mensen geeft, maar eerder een emotionele beleving die dan onder de naam "Christendom" doorgaat. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Op één van de vorige avonden werd gesproken over de sfeer waarin u zich beweegt. Die sfeer, werd gezegd, kruist de onze en is niet boven de stratosfeer. Volgt daar dus uit dat u ook aan deze aarde gebonden bent?

Antwoord: Nee, dat volgt daar niet uit. Daar volgt alleen uit dat een geestelijke wereld niet plaatselijk bepaalbaar is en zeer goed vele andere werelden kan kruisen, waarbij alleen het bewustzijn bepalend is voor de wereld die men beleeft, en zo door de bewustzijnstoestand ook tevens de sfeer op de wereld wordt bepaald en beleefd. Dit houdt dus helemaal niet in dat onze sfeer erg gebonden is, maar dat houdt wel in dat onze sfeer zich kan bevinden, niet behoeft, maar kan bevinden in uw wereld, dat onze woningen bij wijze van spreken op de plaatsen kunnen staan waar uw verkeerswegen of woningen staan en omgekeerd, onze wegen kunnen liggen door uw theaters, kerken en huizen. Ik zeg dit natuurlijk als symbool, als voorbeeld. Maar de bedoeling is dus: er is geen aparte plaatselijke bepaling mogelijk voor een sfeer, omdat een bewustzijn niet ruimtelijk of tijdelijk bepaalbaar is. Is dat voor u voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Als er ergens op de aarde teveel dieren zijn van een zeker soort, dan zorgt de natuur wel weer voor een opruiming. Kunnen we een oorlog dan ook niet als een maatregel van de natuur beschouwen?

Antwoord: Nou, dat zou ik niet graag beweren, omdat de natuur wel andere methoden heeft. Het is nog niet zo lang geleden dat jaarlijks honderdduizenden, in sommige gevallen miljoenen inderdaad stierven door de natuur, door natuurgeweld, door ziekten etc. Dit is een ingrijpen van de natuur en zouden we als een correctie op het aantal mensen kunnen zien. Maar waar de mens zelf zijn eigen broeders gaat bevechten, doden, nou ja, daar zou ik willen spreken over iets specifiek menselijks, want dat zien we om dergelijke eigenaardige redenen zelfs bij veel dieren niet voorkomen. Die hebben meestal nog een eerlijk omschreven doel en niet alleen maar wat leuzen wanneer ze gaan vechten. Dus ik beschouw niet de oorlog als een natuurlijk correctief dat optreedt als de bevolking van de aarde te groot is. Ik hoop dat het antwoord duidelijk is. Volgende vraag.

Vraag: Wat wordt bedoeld met "hier is de wijsheid, die het verstand heeft, reken het getal van het beest, want het is een getal eens mensen en zijn getal is zeshonderdzesenzestig". (Openbaring van Johannes)

Antwoord: Ja, dat is een kwestie van de Kabbala. 6 plus 6 is 12, plus 6 is 18, is vereenvoudigd 9 oftewel het getal van de Opperpriester. Zes is het getal van het ontwaakte dier of de dierlijke mens. Drie keer het dierlijke maakt de mens tot Opperpriester van het kwaad. Hier wordt dus iets neergelegd in begrippen die ook verder berekenbaar zijn, wanneer men de getallen en zelfs maten, opgegeven in het bedoelde werk, in de Openbaring, nagaat. Slechts voor degenen die de wijsheid hebben, dus deze esoterische lering en esoterische duiding van de Kabbala kennen, is het mogelijk om de wijsheid te begrijpen die er in ligt, en dat is vaak een heel andere dan men bij normale duiding erin zou zoeken. Zij is concreter enerzijds, anderzijds minder geheimzinnig en minder schrikwekkend. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is, ofschoon ik mij bewust ben dat hierover verhandelingen van uren kunnen worden uitgesproken, zonder dat we daarmee het hele probleem belicht hebben. Daar nog een vraag over aanvullend?

Vraag: De spreker vóór de pauze had het er over dat het nu de tijd is dat de stenen spreken. Wanneer zal voor ons dan de waarheid daaruit blijken?

Antwoord: En zij hebben u gegeven stenen voor brood. Als de stenen spreken dan geven zij u ook niet de zuivere waarheid, maar dan wekken zij alleen een vroegere waarheid in een wereld die haar met een nieuw bewustzijn opnieuw bevestigen en belichten kan vanuit een ander standpunt. Wanneer deze vriend dus spreekt over de stenen die nu zouden moeten gaan spreken, dan bedoelt hij hiermee waarschijnlijk dat de wereld veel uit het verleden erkennen zal, veel van datgene dat verborgen ligt in ruïnes, dat gegrift staat in bouwwerken etc. en daardoor zijn eigen visie over de vroegere wereld sterk zal moeten herzien. Ik meen dat deze interpretatie juist is. Zij is inderdaad juist, die wordt me althans bevestigd door die spreker.

Vraag: 1. Zouden wij in dit leven aan het een of ander kunnen merken wie en wat wij in ons vorig leven waren en zouden wij nu dan ook kunnen weten, hoe en wat wij in onze reïncarnatie zullen zijn?

2. Kunt u ons Satan definiëren?

3. In een seance maakt men wel eens mee dat men de ene keer de hand van een intelligentie voelt en de andere keer niet. Hoe komt dat? Is dit naar gelang van de wil van de intelligentie?

Antwoord: Ja, ik kan me moeilijk voorstellen dat u de aanraking van een intelligentie voelt op een seance, als er geen intelligentie is die de daad wil volbrengen en kan volbrengen.

Wanneer u het op een andere manier zou voelen, zou het zelfsuggestie zijn. Dus hier komt de wilsdaad in ieder geval bij te pas. Vraag 2. Satan definiëren? Zij die streven naar het negatieve hebben geen invloed, behalve door het negatieve, en het totaal van de negatieve bestrevingen van de mensheid is gebouwd in een groot krachtveld dat over de mensheid grote invloed en kracht uitoefent. Dit nu noemt men Satan. De Satan is de kracht van de duisternis d.w.z., de ontkenning van het licht. Het is de kracht van de vernietiging en al wat in de mensheid naar vernietiging en ondergang, naar beperking, zelfs tot ik-beperking etc., dus in het streven leidt, is tevens deel van de Satan. Vandaar dat gezegd kan worden: want hij gaat rond als een leeuw, briesend en zoekend wie hij kan verslinden. En nu krijgen we dan de eerste vraag. Ik zou willen zeggen, die vind ik niet erg duidelijk gesteld. Herhaalt u die vraag maar, dan zullen we eens kijken wat we eruit kunnen vinden, dus wat u noemt vraag 1.

Reactie: Volgt herhaling van de vraag: Zouden wij in dit leven.....

Antwoord: Ja, dank u. Zouden wij in dit leven? Is dit leven een beperkte eenheid, dan zou het volgende leven een geheel ander leven zijn en zou daaruit volgen dat deze levens geen samenhang hebben en als zodanig niet beleefd kunnen worden in het heden. Wat is de enig mogelijke verbinding tussen twee levens, tussen twee ervaringen van de geest? Kan men de geest merken? Nee, zij is een toestand die bewust kan worden.

En wanneer de geestestoestand dus leidt tot een erkennen van vroeger leven, van vroeger streven en werken, dan is het mogelijk dat men zich enkele fragmenten van een vroeger leven herinnert. Eerst wanneer de geest geheel bewust beheerst het stoffelijk bewustzijn, kan men spreken van een weten over vroegere incarnaties. Men kan niet weten wat de volgende incarnatie precies is, maar kan wel ongeveer aanvoelen welke richting het uit zal gaan. Het is dus een vraag die m.i. foutief geformuleerd was en wel daarom foutief, daar zij stelt een stoffelijke ervaring als kenteken voor een vroeger stoffelijk bestaan. Ik meen dat wij dit niet mogen zeggen, dat wij hier altijd te maken hebben met de geest en de geest alleen, d.w.z. dat deel van het bewustzijn dus dat niet afhankelijk is van stoffelijke invloeden of zijnstoestanden

en gecontinueerd wordt nadat het lichaam dus achterblijft op aarde. Is dat duidelijk? Heeft men daarop iets aan te merken, op dit antwoord? Volgende vraag.

Vraag: Wat is het meest verkeerd, onbewust kwaad doen of bewust iets goeds verzuimen?

Antwoord: Bewust iets goeds verzuimen, want dit betekent dat u inderdaad bewust iets nalaat. Wanneer u onbewust iets kwaads doet, kan men u dat niet verwijten, u zult door de ervaring leren dat het kwaad is en het dan zeker voortaan nalaten. Maar wanneer u bewust iets goeds nalaat, dan heeft u dus, ondanks uw weten en ervaring, een handeling gesteld, zelfs wanneer het er een is van onthouding. En wanneer dat gebeurt, dan acht ik dat het slechtste. Ik zie liever dat een mens desnoods kwaad doet dan dat hij niets doet, want zij die zich bewust onthouden van handelen, daar waar handelen noodzakelijk is, dat vind ik geen mensen, het zijn wezens die in hun eigen luiheid wegdromen. Dan zie ik nog liever iemand die onbewust kwaad doet, of desnoods bewust, want iemand die bewust kwaad doet heeft in ieder geval daadkracht en zal - tot bewustzijn gekomen - misschien nog de weg van het goede met volle kracht kunnen gaan, maar degene die bewust dit alles, het goede erkennen na gaat laten, dat is iemand, daar zit niets in. Dat vind ik iets treurigs. Dit is mijn persoonlijke mening overigens. Commentaar?

Vraag: Ik heb dikwijls met vrienden geseanceerd en waren de resultaten, dank zij het medium, genotvol. Maar er waren avonden, dat onze geestelijke vrienden niet of slecht door konden komen, door storing van andere geesten. Hebt u nu nooit last met dergelijke storingen?

Antwoord: Nee. We hebben een zeer goede politiedienst en ik wil u wel vertellen dat we zelfs de zaal vegen voor dat we gaan werken. Wij zorgen heus wel dat er geen storing komt. Dat kunnen wij doen, omdat wij met velen zijn en beschikken over tamelijk wat Lichtende Kracht. Maar zouden we dat niet hebben, dan zouden voor ons natuurlijk diezelfde storingen optreden. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: "Het proces Jezus-Christus" van Frank J. Powell. uitgave Foreholte Voorhout. Revisie van het vonnis: Er zijn tekenen die er op wijzen, dat ondanks een tijdsverloop van bijna twee duizend jaar, meer dan één gelovige Jood zich bezwaard voelt door de behandeling die Jezus van Nazareth werd aangedaan en meer in het bijzonder door de wijze waarop Zijn proces gevoerd werd. Dit wijst o.a. op de actie die een Joodse advocaat in Denver Colorado in de V.S. voert. Op 26 Maart 1926 riep hij een aantal vooraanstaande Joden bijeen, om te beraadslagen over de oprichting van een Joodse vereniging ter vervulling van de Goddelijke taak die Israël heeft. De vereniging zal een vertegenwoordiger kiezen om naar Jeruzalem te gaan en daar overleg met onze broeders te plegen, die dan alle Joden ter wereld bijeen moeten roepen. Voor een bijeenkomst van het Groot Sanhedrin in de heilige stad Jerusalem. Het Groot Sanhedrin zal dan de rechtsmacht, het vonnis en de procesgang van het Sanhedrin ten tijde van de Romeinse bezetting aan een onderzoek onderwerpen en in het bijzonder aandacht besteden aan het leven en het proces van Jezus van Nazareth. Het zal alle bewijsmiddelen volkomen onpartijdig opnieuw onderzoeken, alle argumenten horen die Christelijke en Joodse geleerden zullen aanvoeren en dan, na zeer zorgvuldige beraadslagingen, zal het een juiste beslissing nemen en een rechtvaardig vonnis wijzen en zo het geestelijk welzijn van alle Joden over de hele wereld bevorderen.

Moge God de Heer onze daden en beraadslagingen zegenen, opdat dit alles goed en rechtvaardig moge geschieden. Deze brief was ondertekend door de advocaat in kwestie, als voorzitter van het organisatiecomité. Drie jaar zullen er nodig zijn om het Sanhedrin samen te stellen, zeven jaar om het bewijsmateriaal te verzamelen en vier jaar voor de beraadslaging over de uitspraak. Wat is hieromtrent uw mening?

Antwoord: Dat ik het streven zeer apprecieer. Maar, wetende de moeilijkheden waarop men stuit, zou ik willen stellen: is juridisch gezien het herzien van een dergelijk vonnis, twee duizend jaar geleden uitgesproken, hoofdzakelijk partijdig belicht, dit wel mogelijk? Is het mogelijk een onpartijdige visie te krijgen over de drijfveren en oorzaken die tot dit vonnis gevoerd hebben? Mij dunkt, dat qua juridische betekenis dit een fase is. Geestelijk echter acht ik het van grote betekenis en wel om het volgende. Allereerst zal het bewuste en religieuze Jodendom geconfronteerd worden met de figuur van Jezus, niet als een vijand of als het wapen dat hen achtervolgt, maar als een Jood.

Verder zullen zij, de getuigen horend, zeer zeker alle argumenten die tot nog toe misschien platgetreden werden of vergeten werden in de Christenheid of verworpen werden in het Jodendom, naar voren horen brengen en, daar wij aan kunnen nemen dat zij zullen trachten een rechtvaardig vonnis te wijzen, zullen zij in de begronding (fundering; Red.) van dit vonnis en oordeel zeer zeker een nieuw licht voor de Christenheid kunnen ontsteken, dat niet slechts voor het Jodendom, maar ook voor het Christendom een nieuwe stimulans voor geloofsbeleving kan betekenen. Uit deze gronden kan ik het voornemen inderdaad billijken. Ik zou echter daarbij willen stellen dat het zeer moeilijk lijkt om een Groot Sanhedrin samen te doen stellen hiervoor, daar het mij nog moeilijker lijkt om inderdaad de geleerden, de grote geleerden voor dit forum, als aanklagers of verdedigers te krijgen.

Ik kan mij niet voorstellen dat veel kerkelijke organisaties aan hun voormannen het recht zullen geven om daar hun geloofsargumenten ter beoordeling en veroordeling voor te leggen aan andere geloofsgroepen en ik ben verder bang dat sommige groepen zullen trachten hieruit zuiver propagandistische munt te slaan. Als zodanig is het goed dat de verwerking van het plan veel tijd vergt. Het zal dan misschien op een minder persoonlijke basis komen te staan en langzaam maar zeker een kwestie van wetenschap worden, eerder dan van volksgerecht. Zou dat het geval zijn, dan kan ik daar geestelijk zeer zeker niets anders dan goeds van verwachten. Valt het echter in handen van sensatiemakers, dan zou het zeer nadelig kunnen zijn. Daar heeft u mijn visie. Antwoord voldoende? Geen commentaar?

Vraag: Er is straks gesproken over de ene werkelijkheid, verschillende godsdiensten en verscheidenheid van godsdiensten en over datgene wat Jezus eigenlijk heeft willen brengen. Nu zou ik willen vragen of u misschien, niet vanavond maar een andere keer, zou willen spreken over de vervalsingen en de aard van de vervalsingen die de Bijbel heeft ondergaan.

Antwoord: Ik neem inderdaad aan dat dit onderwerp ook wel voor belichting in aanmerking zal komen in de loop van de cyclus, die langzaam met de komende zomer zijn einde tegemoet gaat. Is dat antwoord voldoende?

Reactie: Dank u.

Reactie: Ik heb me laten vertellen dat er een Orde van Rebecca moet bestaan. Ik kan nergens vinden wat voor een orde dat is.

Antwoord: Dat zou ik u ook niet kunnen zeggen.

Reactie: (Stem uit de zaal) Mag ik daar even op antwoorden?

Antwoord: Gaat uw gang.

Reactie: De Odd-Fellows hebben een vrouwelijke orde, die leden noemt men Rebecca's.

Antwoord: Dan zal daar waarschijnlijk op gedoeld worden, het zal misschien een onderdeel van een Orde zijn. Hebben we nog meer vragen?

Opmerking: Daar de leiding mededeelt dat dit niet het geval schijnt te zijn, antwoordt de intelligentie:

Spreker: Dat vind ik prettig, dan weet ik in ieder geval dat ik qua vragen niemand ontevreden huiswaarts hoeft te sturen. Ik zal dan overgaan tot het overgeven van het woord aan "Het Schone Woord", u dankende voor uw aandacht en hopen dat mijn antwoorden u iets hebben mogen zeggen. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,
"Het Schone Woord. Laten wij voor vanavond vijf onderwerpen kiezen, in één woord uitgedrukt en daarop een korte eindthese bouwen.

Reactie: Moederweelde - Majesteit - Hoop - Zelfkennis - Kracht – Eenvoud.

Spreker: Laten wij dan zeggen dat in de eenvoud der moederliefde, de majesteit der schepping geboren ligt, de hoop van wat komen gaat en dat zij die dit beschouwen, in zelfkennis zullen zeggen: in scheppen en voortbrengen ligt de vreugde des levens.
Voor u acceptabel?

Reactie: Ja.

Spreker: Ik zal proberen om een beetje duidelijk en hard te spreken. Voor deze rubriek is de omgeving niet erg gunstig op het ogenblik met al dat lawaai. We zullen kijken wat we er aan kunnen doen.

Moederweelde, kindergen
 En een blije kinderlach
 Dat is een licht dat steeds weer straalt,
 Het geeft je kracht om door de dag
 Te zwoegen.
 Moederweelde, dat is zorg en pijn
 En offer, leed en toch genoeg
 Zo groot, ja liefde zonder grens.
 In moederweelde wordt de mens
 Plots tot een vorst, vorstinne dan
 En er is niemand die haar roeren kan
 Dan deze weelde, deze vreugde
 Aan deze grote majesteit.
 Het kind aanschouwt dat in de moeder
 En ziet zichzelf door haar bevrijd
 Van alle zorgen en alle kommer,
 Ziet in haar God, het beeld des zijns.
 En eerst wanneer de tijd gekomen
 Dat moederweelde langzaam u ontglijdt
 In pijn van scheiden,
 Komt een einde voor het kind aan uwe majesteit.
 Maar wilt ge in eenvoud verder dienen
 En geven, geven altijd voort,
 Denkt niet dat God uw beden
 Nimmer en nooit verhoort.
 O nee, Hij geeft u volle gaven
 En volle krachten altijd weer,
 Want in uw scheppen komt ge nader
 Tot den Schepper uwen Heer.
 En scheppend gaaft gij in uw eenvoud
 De grootste kracht, het grootste licht,
 Een licht dat, mensen, op uw wezen
 Op uw eigen hart gericht
 Steeds wordt.
 In zelfkennis zal uw majesteit
 En weelde onthullen u uw eigen pijn,
 Uw onvolkomenheid van streven,
 De pijnlijkheid van 't eenzaam zijn,
 Terwijl men veel nog, veel wil geven.
 En zo, ontwaakt door al dit streven.
 Begrijpt men: eens komt werkelijkheid.
 Ik hoop der schepping moederweelde
 Te bevatten, wanneer eens
 De tijd ten einde is.
 De kracht van baren, tempelvreugde
 Van de eeuwige moeder die ik aanschouw.
 Ja, dan begrijp ik, Eeuwige Vrede,
 Gij waart altijd met ons, trouw.
 En wij vonden haar juist vaak daar

Waar wij in de wereld veel geleden hebben.
Moederweelde, moedervreugde,
Kinderogen, kinderslach,
't Is geluk van eeuwig leven,
Dat voor 'n ogenblik de dag doorbreekt.
En na het kind is 't vaak de Schepper
Die tot de mens een wijle spreekt.

Vrienden, ik had u meer willen geven maar ik kan het niet. Wil dan deze bescheiden gaven, deze kleine improvisatie, aanvaarden als een toch niet onwaardig slotwoord en ga huiswaarts in vrede en laat vannacht misschien in uw droom een ogenblik iets van het Goddelijke Licht in u doorzinderen. Dat in u is de kracht om werkelijk te scheppen, te scheppen niet voor uzelf maar omwille van de Schepper in uzelf en uit uzelf.
Goedenavond.